

Európa Kiadó-koncert. Csongrád, Tisza Presszó, 2021. július 10, (Fotók: Novák Attila)

A kutya nem ember, de a róla elnevezett meleget megcsinálni – ahhoz van esze! A közönség meg viselje el, ahogyan tudja, a zenekar pedig még melózzon is a színpadon! Jól van, jön még kutyára billencs Iveco (ha van olyan).

Estefelé szerencsére az időjárás is képes jó fej lenni, akár csak Menyhárt Jenő! Ahogyan most is sikerült neki. És kétlem, hogy csak azért, mert az Európa Kiadó végre Csongrádon is koncertezhetett! Röpké 40 év után... Az EK nem harsogja világgá a ritka szép évfordulót, holott joggal tehetné meg. Ehhez kapcsolódva aztán az a külön bejáratú véleményem, hogy múltbéli felállásokkal való összehasonlítgatásnak nagyon kevés értelme van, leginkább semmi. Volt ami volt, és az van, ami. Csak tegye oda magát a banda a színpadon, ők is érezzék jól magukat, a többi pedig majdcsak eljár a maga útján!

Nos, a csongrádi történet is így esett meg, sőt. Mire gondolok? Arra, hogy az EK nem igazán arról híres, hogy híve lenne a kompromisszumoknak. A közönség kívánságai például nem hatják meg őket. Ez azonban nem jelenti azt, hogy gesztust sem tennének, alkalomadtán. Csongrád apropója például az lehet, hogy a Dél-Alföld legfaszább tiszai strandja egy paraszt-köpésre van a koncerthelyszíntől. Így aztán mi más szólalhatna meg elsőként tőlük, mint a Turista. Igen, örülünk, hogy itt lehetünk Európa Kiadó-bulin, mert Jenő és aktuális csapata (Bujdosó János – gitár, Kálmán András – billentyűs hangszerek, Koroknay András – basszusgitár, Gyenge Lajos –

dob) gyorsan elkezdett varázsolni, és itt nem csupán a kvázi friss Annak is kell pergő rap-ére gondolok. Mert, a Vigyázz ha angyal idején kinyílt az égbolt és beállt a megfelelő tisztaságú zenekari hangzás. A Várna pedig egy utazás kezdete lett: egyszerre lesújtó és felemelő időutazásé. A depresszív hangú ének, valamint az utána következő dal (lásd a szett listát) ráébresztheti az embert, hogy társadalmi berendezkedés tekintetében mennyire hasonlító korban élünk most, mint az imént említett dal keletkezése idején. Déjà vu érzés keríthet hatalmába, mondhatnám. Ami nem nagy csoda, hiszen „minden egyformán Popzene”! Viszont rá lehet csodálkozni arra, hogy egy(-egy) régi szám milyen minőségben képes újjá születni, újra hangszerelten!

A Küldj egy jelet megint csak a mára hajaz, hiszen most is az van, mint anno: „a helyzetnek nincs semmi oka, hogy megváltozzon magától”, és ezen semmiféle pincérnő és semmiféle „utolsó emlék” nem segít. Szintén jó öreg depresszív nóta a Szabadíts meg olyannyira, hogy azt már a magyar underground szövegcentrikus vonulatát megteremtő URH is játszotta. (Egyik sora úgy is, mint kortünet, riportkötet-cím lett: Elhagyott a közérzetem - Csörsz István tollából. A megjelenés éve: 1986.) Egy másik sorát pedig sikeresen visszacsereélték, hiszen volt idő, amikor így énekelte az Igazgató Úr: „Agyamban kopasz szponzor ül”, de belátható: a cenzor

ugyanaz a kellemetlen figura volt régen is, mint amilyen ma.

A zenekar valóságosan zseniális kvalitásai talán a Jó lesz nekünk felhangzása közepette teljesedtek ki. Igaz, előtte is rácsodálkozhattunk Bujdosó János gitározására, akinek mindegy, hogy öt másodperc vagy két perc szóló jut, akkor is kerek

történetet kerít ki belőle. (Bocs.) (E vonatkozásban távolról a Bikinis Lukács Peta játékára emlékeztet, de Bujdosó néhány fokozattal szabadabban és szabálytalanabban nyomtatja.) A két András pedig (ha jól fogom) a modern reggae-t művelő Manakyan dolgozik együtt, és – szerencsére - ide is átmentettek dolgokat (minimum az együttműködés rutinját), az Európa Kiadó megújulását, újjászületését segítendő. Gyenge Lajosról pedig mindenki tudja, hogy mindent tud a hangszerén. Ilyen egyszerű lenne?

A csongrádi koncertet látva-hallgatva elmondható: igen, az! Így aztán az Európa Kiadó ma is itt kísérthet, hiszen a líra is ösztönösen jól áll nekik (Tengerpart). A kortalan dalaik sorát erősíti az Ez a város, az énekes-táncos lányokat, fiúkat színpadra hívó Bon-bon-si-bon, és a máig letaglózó erővel bíró Mocskos idők. Az utolsó ráadás pedig a hozzá képest „kortárs” Megalázó volt.

A legvégén bevallhatom, hogy ekkora revelációra magam sem számítottam, mint amekkorát Csongrádon kaptam, pedig volt alkalmam látni-hallani néhányszor az EK-t a „mocskos idők” során. Hogy mi lehet a zenekar titka? A mindenkor nívós előadások? Az örök aktuális dalaik? Azt hiszem is-is, és még valami megfoghatatlan.

Előfordul talán, hogy ha az élet nem is, de bizonyos életérzés kortalanná válva ismétli önmagát. Aki nem hiszi, járjon utána az Európa Kiadó koncertjein!

Szett lista:

1. Turista
2. Annak is kell
3. Vigyázz ha angyal
4. Várna
5. Ennek a szobának
6. Nem bánja
7. Popzene
8. Küldj egy jelet
9. Szabadíts meg
10. Ezt nem szerettem
11. Jó lesz
12. Itt kísértünk
13. Tengerpart
14. Ez a város
15. Bon-bon-si-bon
16. Mocskos idők
17. Mindenki
18. Megalázó

Olasz Sándor

© Riff